

3. Степанов В. Методологічні проблеми інвестиційної атрактивності: контекст економіко-екологічних досліджень / В. Степанов, С. Рассадникова // Економіст. – 2014. – № 10. – С. 56-60.

УДК 336.71

Полагнин Д. Д.,

асистент кафедри фінансів

Буковинського державного фінансово-економічного університету, м. Чернівці

Сфера інновацій у банківництві

В сучасних умовах технологічного розвитку, окрім вкладень банків у фондовий ринок більшість дослідників відзначають, що сучасна діяльність банку повинна бути тісно пов'язана з розробкою й реалізацією інвестиційної експансії в сферу інновацій і нових високотехнологічних виробництв і розробок. Так, відповідно до концепції інноваційного фінансування, запропонованої Й.Шумпетером, стимулом для економічного зростання є інновації, а саме інвестиції забезпечують їхню появу й впровадження [4, 89].

Нові інформаційні та телекомунікаційні технології докорінним чином змінюють обличчя сучасних фінансово-кредитних інститутів, способи їх комунікацій з клієнтами, канали продажу банківських продуктів. Сучасне нестабільне економічне середовище висуває підвищені вимоги до якості організації та управління усіма сферами банківської діяльності, у тому числі і інноваційними процесами, які активно відбуваються у комерційних банках.

Безумовно, інвестиційна діяльність банків в інноваційній сфері в значній мірі залежить від того, чи володіють вони «довгими» грошима, тобто ресурсами, залученими на тривалі строки. Наявність таких коштів дозволяє розглядати набагато більше широке коло об'єктів інвестування для банків.

Інновації у банках стосуються усіх сфер їх функціонування і втілюються у нових продуктах та послугах, вдосконаленні бізнес-процесів і бізнес-моделей, організаційних перетвореннях та модифікації методів маркетингу. «Інноваційне

мислення», спрямоване на пошук та ефективну реалізацію креативних ідей, починає пронизувати всю діяльність банку.

Причини появи інновацій у банківництві, з цієї точки зору, можна розглядати як такі, що обумовлені зовнішнім середовищем діяльності банку та його внутрішніми потребами.

Можливості ж отримання прибутку в умовах ринкової економіки залежать від інтенсивності конкуренції у конкретній сфері господарства: монопольне становище або олігополія означають змогу одержання достатнього обсягу прибутку й від роботи з традиційними продуктами звичними методами. Зовсім інша ситуація складається на сучасному фінансовому ринку, де зниження вхідних бар'єрів внаслідок лібералізації, дерегулювання, зміни психології й уподобань споживачів, дії інших чинників призвело до суттєвого збільшення кількості учасників, які пропонують субститутити банківських продуктів, що дуже часто мають навіть вищу споживчу цінність.

Успішність інноваційної діяльності банку залежить від ефективності організаційно-економічного механізму її реалізації, створеного на основі певної теоретичної та методологічної бази.

Одним з підґрунть його формування є орієнтація банківської установи на розробку та впровадження певних типів інновацій, що визначаються на підставі їх класифікації, необхідність якої викликана різноманіттям сфер та об'єктів банківських нововведень.

Отже, спираючись на положення міжнародних стандартів, за зазначеним критерієм банківські інновації можна поділити, насамперед, на:

- продуктові;
- процесні;
- маркетингові;
- організаційні [5, 48].

Зазначена група інновацій потребує подальшої конкретизації, оскільки вона об'єднує досить неоднорідні за своїм змістом процеси. Для банківської діяльності є сенс виділити наступні:

- інновації технологічних процесів;
- власне процесні інновації (наприклад, реінжиніринг);
- сервісні інновації.

Отже, одним з пріоритетних напрямків здійснення інвестиційної діяльності банків у XXI столітті є вкладення у банківські інновації, оскільки у широкому розумінні їх можна характеризувати як процес створення додаткової цінності для клієнтів, працівників та власників банку шляхом внесення якісних змін в усі сфери його діяльності - продукти, послуги, процеси, бізнес-моделі та стратегії, що стали результатом практичної реалізації нових ідей, знань та стороннього досвіду. Теоретичне визначення змісту категорії, яка досліджується, створює передумови для розробки практичних дій щодо організації та управління процесом здійснення інноваційно-інвестиційної діяльності у комерційних банках. Тому цій сфері діяльності банків потрібно приділяти значну увагу.

Список використаних джерел:

1. Інструкція про порядок регулювання діяльності банків в Україні: затв. Постановою Правління Національного банку України від 28.08.2001 р. №368 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.rada.gov.ua.
2. Квасова О. П. Удосконалення організації інвестиційної діяльності банку як один із напрямів його стратегії / О. П. Квасова, В. О. Півторак // Формування ринкових відносин в Україні. – 2014. – №9. – С. 54-56.
3. Огородник В. В. Кредитно-інвестиційна діяльність банків України за умов фінансової нестабільності та фактори впливу на неї / В.В. Огородник // Регіональна економіка. – 2012. – №1. – С. 161-169.
4. Шумпетер Й. Теория экономического развития: навч. посіб / Й. Шумпетер. – М.: Прогресс, 1982. – 367 с.
5. The Measurement of Scientific and Technological Activities. Frascati Manual 2002: Proposed Standard Practice for Surveys on Research and Experimental Development. – Paris: OECD, 2005. – 255 p.